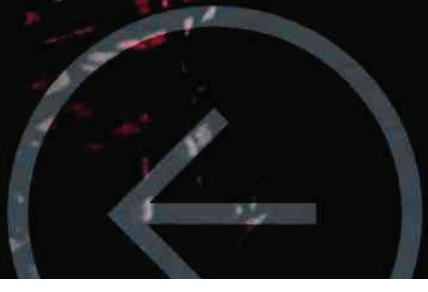

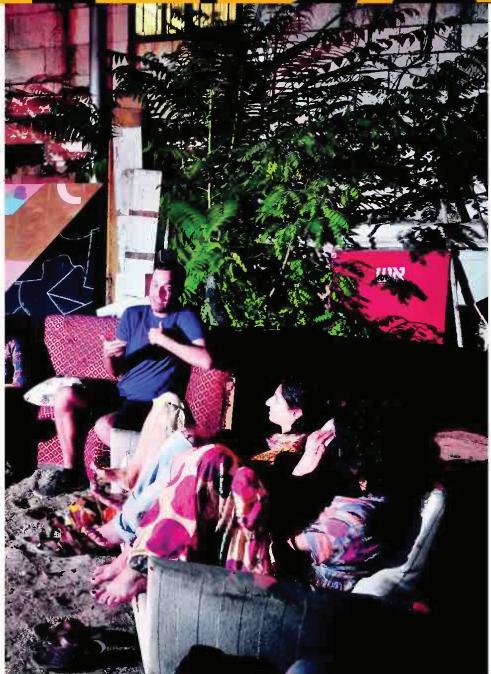

בלדי הירח

פעם בחודש מתכנסת קבוצת מעגל
הסיפורים בגן סאקר, וסביב המדורה מנסים
חבריה לرتק את הקהל בסיפור חיים | 32

מה הסיפור שלכם?

פעם בחודש, בלילה ירח מלא, מתכנסים עשרות ירושלמיים בגן סאקר לערב סיורים עד אור הבוקר • הם הופכים חוותות אישיות לעליות מרתקות, מעניקים חיים חדשים למעשיות חסידות ולאגדות תלמודיות • וידועים שבעיר הזאת לכל איש יש סיפור

✗ אודיה רוזנק ✗ צילומים: רפי קוץ

אולי איפלו תיכוניסטים, ולצדם אנשים שהה steer הכסוף מסגיר את שנותיהם והם ישבים ומואינים לסייע המשתפים בעניינים מורוקות כmo ילדים לפני השם נגה.

לו (שם ברורי) הוא אחד הקובעים של המועל ומפיך להגיא על כל הפניות. הוא התנצל בפני חרש המכחה כי לא צערו אין לו מה לספר הפעם. חרש לא נכנע ולכל צחוקם של הקובעים האחרים אמר, "תMRI יש לך מה לספר. מה פתאמו השתקתי?" וזה עבר.

לאחרונה הרגיש לו, כך ספר למעגל, כי הוא לא מתרדר עם שותפי לדירה השכורה והחל לחפש דירה חדשה, עם עירפה לנחלאות. "הייתי כבר מושאש. נכנסתי לעמורי הפיביסוק של דירות ולא מצאתי דבר. הזכרונות של שותפי לדירה נשיטה בלתי נסבלת עבורי וחתולתי להטבות בוחבתות. נאדר היללות וחור

חיש: "השוק זה סיפור מסויים, גן סאקר זה סיפור אחר. כל מקום זה מספר את הסיפור שלו, עולם אחר עם תחושה אחרת, וזה עוד בלי להרחק לעיר העתיקה, למזרח העיר או לשכונות החדריות. הזאת מדברים סיפוריות שוטפות"

כנה נראה אותו אויל לרבר אית. אני חשב שהוא כבר לא תחווו, או كنت לה מתנה, אמר לי החומל והרצית מתוך תיק רפואי ווג' כפפות. אם רואית אותה כאו, תוכל לחת לה אותן והגיד לו שהן מנגני?

"קחוו גםנו את הכהפotta וכובתו השכשאה אותה און לה אונת ואמסרו לה את האבטה. עבר הרבה זמן ולא ראיית את הבוחרה. פשוטית אותה בכל פעם שייצאת מהבייה. הכהפotta הילכו איטי לכל מקום שאלו ייאת, בתיקו שפהעם פגש אותה. יום לפנוי שhortiy לארץ הסובבתי באחד הפאוקים בלונדון וסתאמ ראיית אותה, את נברוקומגנו. הגברת את אקב היליכה של, קראתי אהיה, ותוק כדי ניסיתי להציגו במחירות את הכהפotta מהתיק, ההמליט הסוכביה אליו לגען קצר מיר' הפענה הורה את ראה. גבר מגודל משך ברודעה וגדר אותה משם. היה נעלמה ייד אותה, ולא ראיית אותה יותר."

דורה להשכיר

למעגל המספרים מגיעים אנשים שונים, גברים ונשים בעיור גילים, שמוסיף ומ' פרה ומגון את רפרטואר הספרים. ליר המהורה ישבו צ'יררים, רוכם טטרוניטים,

שירת פלורנטין, סטר דנטית לקלינו' מסם שפיגל', הגעה בפעם האשונה למעגל מס' ר' הסיורים, שהחדרים

שבוע שעבר בהצבר בית באחת סמטאות התחבאות במוסררה. ויא לא היה החל מהמספרים הקובעים של המעל, שברוך כל פגשים אותה לחורש, כשיירה מלא, בגן סאקר. פלורנטין (22) גם לא הכירה את אימר וויש, שהקווים החכני ומינהו אותן. היא שמעה שבאונן דרי'בעמי יתכי' נס מעגל מספרי הספרים קרוב לביתה במוסררה ווסטקרנה. היא דודת לשמעו סיפורים, ומסביב למדורה, בחושך, והיא הרגישה מספיק וחפשיה גם לספר.

"לפני כמה שנים ייתה תקופה בגלונרו. ליד העברה עירם באוף קבוצ'ה' רה של הוילס. יום אחד ברדר ליבורה ייגש אל' אחד מהם וביקש לרבר אית. הוא ספר לי על ברכה שהיתה לו, בחורה שמאוד אוהבת, והמליט גם היא, שנגדרה לשוטות של הרחוב והפכה לברוקומגנו. הוילס שתק רגע. אני שחתקי איזו ולא ידעת מה להגיד. ראיית עליו שהוא באמת אהוב אותה. 'אני לא יודע איך להוציא אותה מכל העסק הזה והיא לא מורי

מעגל מספרי
הסיפורים. "הסיפור
נמצא בתחום
ההמתקמק שבני
האמת לשקר, בין
המציאות לדמיון"

החצר היישולמית

החצר של שירה במוסררה היפה לאחד
המקומות האלטרנטיביים המסקרים בעיר

מעגל מספרי הסיפורים התארח הפעם בחת מחרוזת, שכונת מוסררה, בסמלה קפנה ליד רוחן הנכאיים. החצר המהוותה 'החצר של שירה', נישאה את שמה של שירה, שהפכה את חז' דירוטה השוכנה לאחד מקומות הבילוי האלטרנטיביים היוצרים אטרקטיביים בירושלים בערך.

"את רואה את הווינה שם?" היא מזכירה על חומת אבן בגובה של שני מטר בערך. "ומפלס של החצר היה בערך באמצע החומה, כל הקركע

לפני כמה שבועות החליטה שירה לשפוך את החצר הגודלה. היא הריזה טלפונים לחבריהם, ליוידרים, לירידרים, ושם עבדו ימים של לבולם כל שבת אחת בנסיון להוציא את הפולות אינספור. לאט לאט התגלתה הקרקע מתחת לכל הזריסות והפכה לחול עצמאי שכולל בר ומיקום להופעות יהודיות. כל ערב הופעה במקום קבוע ציערים על המכבה הקנאה והמאלותה. במרכו החדר רקדו יהוד שישי סטודנטים ('התיאטרון החותי'), שהפגינו גימישות מודيمة. המקום

התה מושבה פסולות".

על עזיה הייתה ועל עץ התאנה נתלו שרשות אס מנות קטנות, על הקrukע פורו מרדנינים וכריות ובם שלוחנות עם רלילים ממש וכיוצא. באחת מפינות החצר נחפר בור קטן באדמה ובתוכו לחשו גיחים לים לסתות. אפשר רק לקות שחתוץ, שנגירה השבעה, תיפתח שוב בקץ הבא עם אפשרות לא פחות מסקנות.

הכפה באופן ספונטני ומספרת את הסיפור שלן, וכך אלה, הסיפורים שוטפים אל תוך הלילה.

חרש (31), מוסך האוניברסיטה העברית בפסיכולוגיה, עובד ביום אחד בשוק פסטולוגיה לסתורתי, ומסה עמודו על הדרך שבה אגדים מזרים טוילס ספרי רותי. הוא ערד כמדיד טוילס בברברה להנת הטען וכבר שם והאמן כייפור סייפרויים והגנה קבוצות. הוא ספרי סייף פרויים במסגרת 'שומרו הגן', ארגון המאשר המשמעות והוים של תרבויות האומה הכליל ליזבו אודם אל עצמו. בתחילת השנה פרסם את ספרו הראיון, 'שיטות בעולם', בהזאת כתר – רומנים בעלי המגולל את סייפור עיי, הנבנה מכמה לפיליפ אנדול, גיבורו של אן ספרי הכלשים דריימונד צ'ניאלר. יום אחד נכנסת למשירו של בוגלו גברית אלמוני נזת שמקבצת מנגנו לאחד עכורה בוחר מסטור שמשמעותו של ספרי ספרים במקו' מות שנים. הבלש שמחפש את עקבותיו מתגלגל למגזרים מתרקים עם אנשים צפויים, אנשי כת משיחית ועד אנשי הייטק וכונופית גונבי מכתות.

לבכור והצאת ספרו האזיא והש יום הבלש הבינלאומי, יום לחובבי ספר רות הפשע והמתחרנים ולפותר החידות. יום הבלש נקבע ל-22 במאיה, יום וולרטו של הסופר אמריקני קונאן דרייל, אביו של שרלוק הולם. שם הבלש כל אכבה אריעים מוכיים, ובמה קרינה של סרט בಗליה ברבור ומשחק תעלומה בלש בני-חלאות לפי תחנות. ככל חנה עמד שחקו שמננו קיבלו המשותפים את הרמו הכא

לבוא לראות את הדירה ביום המיועד לכך יהוד עם שאר המתעניינים.

"הרגתתי שוכתי בלבטו אבל רודתי שהתחרות תהיה קשה. בישתי ממנה את הכתובת של פNINGת חלאות, עליyi תי למחרת לרכבת הקללה ווירתי לי להזק גינה מסקימה, והתחלת לשייט בכיב הביר, להציג דרך הלהבות, לעמרו את צבב הלגנדים וכו', הכל תוך גרים ורעש מופגן כדי שאחד מדרידי הבית אולי ייזא ויאה לי את הדירה לפני ואחריהם. בעלי הבית אכן יצא מהירה קקנזה ושאלו אובי מה אני עושים שם. מגמותי שעברתי במרקחה ברוחב וצחי להציג בינה. הם רגעו והצעו לי להיכנס פניה ולוראות את הבית גם מבנים. יצאתי משם רק אחרי שעיה עם חווה שכירות לשנה".

הבלש המזמר

את הערב פתח המנחה אמר רוש בסיס פור מותמיינולוגיה הדינונית. המעלג בהני חיתו וויה מסוף הכרם מזמן, בורה שטנה שמתאפסת אחת לחדר שבען אקר כרי לעוף יהוד עם הדמיון, להשמייל ולשטעו ספרים ורשיים, כשഫטרים על תאריך המפגש עברים, רשותית תפיר זהה בדוראר האלקטרוני. למעלג זה אין חוקים. כל אחד יכול לספר איזה ספר שמתחשק לו. לעיתים נסוחים מושה מורי כי לסופרין. ככל שבקע, ואוינו, מורי פעם מורייכים או מוציאים גבות, רצים עם העלילה. כמשמעותים פינפור יהובים בדור ממה. בערבים האלה לא מפחדים גם מishi תיקות. אחרי כמה רגעים משוחו מרים את

חרש. " לוקחים את החומרם של החיים והופכים אותם למתקשים "

הסיפורים ישבו במרכו המעגל, מרת' קים את המזינים בסיפוריהם. את הטעניקה שבאה עשו ואת לומדים וחוקרים מהו שיבים אורך באנוירטיאת בכחבי העולם כחלק מחקר הספרות העממית.

אבל מתרברר כי המסורת הזאת לא מתה. "הטנקה לספר סיפורים היא פעללה שציריך למלוד איך להופיע לך", מסביר רוש, ומגלה שלפניהם שהוא מסיפור בפני עצמו, מלבד קבוצת מילויים. מילויים אלה מילויים מותאמים בבית, מקליטים את עצמו ומאמין להקלטה בתשומת לך כדי לשמעו איך הסיפור נשמע, מל מה צריך לשים דגש ואיפה צריך לדרייך. זה כמו שאפשר ללמוד לשוחות מסיפור על שחיה. כדי לשוחות צריך לך פוץ למים ולעשות את התנועות עד שלמדו. כך גם בסיפור. כדי לדעת בספר ציריך להתאמן, לשוחות את זה. אי אפשר לדעת בספר רק מכך ריאת סיפורים או ממשמעיהם. צריך לפחות, לדבר את זה. אחריו זה כבר וורם מעכום".

את הטיטוורים שלך אתה ממציא או משתמש בטיבוריים שאתה צבור? גם וגם. אני עובד עם סיפורים מהמיתולוגיה, סיפורים מהתהילה או מעשיות חסידיות, לפעמים גם עם סיפורים מהזורה כמו 'אלין גליליה ליליה'. אבל גם כשאני מסיפור סיפורים שהם בביבlico' לא של', אני מרגיש שהם באיזשהו אופן נחפכים לשלי. אני מאמין שהחומר ממכור אחר יכול להיות שלך אם אתה מי' ניק לו פרשנות נוספת באופן שאתה בוחר בספר אותו. הסיפור הוא שלילוב של הלקוח והמוקרי' יחד עם האפון שבו אני בוחר בספר אותו, ולשני אלה נספתח גם הצלע החלידי' שית של המשולש הזה, והוא המאי' יינים. מי שמקבל את הספר מוסף לצייה הספרית משלו, בירך שאתה הוא מקשיב ומפנים את הספר וב' פרשנות האישית שלו".

מה אתה מרגיש בשאותה מספה? "אני מרגשי את הספר עצמוני, את הדרמיות, את מהלך הספר, את הדבר שאינו מספר. אני מתחילה בספר, ורק מחר אני מוצא את עצמי בתוך ספרי פור עצמוני, עירני להפתחות השורנות שלו. זו מה שואה של יהוזה, הזמן עבר מהר ואני מגיע לקצה השני של הסיפור. זה מין ומין כזו שהוא בין המנו לעולם שלפני הולדת התקשות המודרנית, לפני הרדיו, לפני הטלוויזיה, ועוד' לפני האינטרנט. מספרי

להמשך המשחק, שהשתים במסיבה גדרולה וצבונית".

השילוש הקדוש

חראש מארגן מנגלים של מספרי סי' פורים קבועים "בשביל הנשמה", אבל גם מתרברים מהתחום, בהנחיית קבוצות ובסיעוריהם פרטיטים. וזה נולד שבה הוא רואה בית גידול אופטימלי לסיפורים. המפגש היומיומי עם הטיטי' פושים השונים, הכתבים והסמאtot מעורר אצלו השראה. כל מופסת צריכה סי' פור וכל לוקישן מביא סי' פור: "השוק והסיפור מוסים, גן סאקר זה סיפור אחר, בצלל, מרכז העיר. כל מקום כזה מוספר את הספר שלו, עולם אחר עם תחושה אחרת, וזה עוזר להרחיק לעיר העתיקה, למרוחה או לשכונות החדריות. לכל העיר או הרחבות של מקום יש אופי. בירושלים מבלים הרבה הבה מאוד עולמות. הרחבות של העיר הזאת מדברים סיפוריות שוטפות".

יש קשר בין סיפורים לפיבולים גיה?

"הכרה של הדריך שבאה אנשים חשבים, פעילים וטופסים את המר' ציאות עוזרת לי מארוד לספר סיפורים וחוץ מזה, אני מאמין שלסיפור בכלל ולכיתה סיפור בפרט יש ערך טיפולי מארוד גדול. כישיש לי לומר אני טוב בתאת זה לתוך הבניי וזה עוזר לי לעבור את הדברים. למתוב זה בזמנים כמו זה לומד ספר סיפורים זה כמו לחולום. הספר נמצא בתחום ההמנקוק שבני האמת לשקר, בין המציגות לדמיון, לא שיר לגומי לאחד מהם. בעיר' מק שלו הוא קשור להרים הפנימיים בוותר שלנו, לדמיונות ולחלומות שאין להם תමיר בהכרח קשור עם המזיא' ציאות הימויות. כשהסיפור נמצא עוד בדמיון, אנחנו למשה מעבדים את החומרים שנקלטו אצלנו מהי' המציאותות. שכוכביהם ספר או מס' פרים סיפורים לוקחים את החומרים של החיים והופכים אותם למתקשי' רים, לכלי ביטוי עבורנו".

תחושת ריחוך

מספריו סיפורים מתקשים אצלנו לעולם שלפני הולדת התקשות המודרנית, לפני הרדיו, לפני הטלוויזיה, ועוד' לפני האינטרנט. מספרי